Dijous 24 de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Lc* 7,36-50): En aquell temps, un dels fariseus el pregava perquè mengés amb ell; i entrant a la casa del fariseu, es posà a taula. I succeí que una dona pecadora que hi havia a la ciutat, quan sabé que estava entaulat a casa del fariseu, va portar un flascó d'alabastre amb perfum, i se situà al darrere, als seus peus, i plorant, començà a regar els seus peus amb llàgrimes, i els eixugava amb els cabells del seu cap, i els besava i els ungia amb el perfum.

I veient-ho, el fariseu que l'havia invitat es deia: «Si aquest fos profeta bé sabria qui és, i com és la dona que el toca, que és una pecadora». I responent Jesús li digué: «Simó (...). Per això et dic: li són perdonats els seus molts pecats, perquè ha estimat molt; però a qui menys es perdona, menys estima» (...).

El sagrament de la Penitència: la realitat del pecat a la llum de la misericòrdia infinita de Déu

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)
(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui, inesperadament, entra un "convidat" no previst: una coneguda pecadora pública. És comprensible el malestar dels presents, que a la dona no sembla preocupar-li. Ella avança i es deté als peus de Jesús. Havia escoltat les seves paraules de perdó i d'esperança envers tots, àdhuc per a les prostitutes. Amb les seves llàgrimes mulla els peus de Jesús, els eixuga amb els seus cabells, els besa i els ungeix amb un agradable perfum. En actuar així, la pecadora vol expressar l'afecte i la gratitud que té envers el Senyor amb gestos que a ella li són familiars, malgrat que la societat els censuri.

Cal ajudar els qui es confessen a experimentar la tendresa divina per a tots els pecadors penedits, que tants episodis evangèlics mostren amb tonalitats d'intensa commoció. En el sagrament de la Reconciliació, qualsevol que sigui el pecat comès, si el reconeixem humilment i acudim amb confiança al sacerdot confessor, sempre experimentarem l'alegria pacificadora del perdó de Déu.

—A qui estima molt, Déu li perdona tot.